

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. Ботевград, 02.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БОТЕВГРАД, VI-ТИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ****

при участието на секретаря ****

като разгледа докладваното от **** Административно наказателно дело № 20211810200571 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.58д- 63д от ЗАНН.

Предметът на обжалване:

Електронен фиш серия К № 4430569 издаден от ОДМВР-София, с които на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, на К. ИВ. К., ЕГН *****-законен представител на фирма *****, ЕИК *****, е наложена „глоба” в размер на 300 (триста) лева, за извършено от него нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

Становищата на страните:

В подадената жалба от К. ИВ. К., чрез адв. Й.Ц. от АК-Габрово е описано искане за отмяна на така издадения Електронен фиш. Според въззивника са налице нарушения при издаването на оспорвания фиш, които са основания за неговата отмяна – противоречие при описание на нарушението в обжалвания ЕФ и неяснота в изписване на нарушената норма

Въззивният жалбоподател редовно призован за съдебни заседания, не се явява и не изпраща представител. В молба до съда от 23.02.2022г. от адв. **** от АК-Габрово, се излагат допълнителни съображения за отмяна на обжалвания ЕФ. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответната страна ОД на МВР - София редовно призована не изпраща представител в съдебно заседание. Постъпила е писмена защита вх. № 799 от 16.02.2022г. на ОД на МВР- София, чрез гл. юрик. Р. ****, с която моли Съдът да остави без уважение жалбата на жалбоподателя като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение и въвежда възражение за прекомерност на разноските на противната страна.

Ботевградският районен съд, като прецени събраните по делото доказателства и релевираните от страните доводи, приема за установено следното:

От фактическа страна:

Според процесния ЕФ на 21.01.2021г. в 13.22 часа, в Софийска област, община Ботевград, АМ-Хемус 34+300 км, посока към гр. София, при ограничение на скоростта от 70 км/ч, въведено с пътен знак В-26, с МПС Форд Транзит Кустом, с регистрационен номер *****, собственост на *****, ЕИК *****, е извършено нарушение за скорост, установено и заснето с мобилна радарна система TFR1-M. При разрешена стойност на скоростта 70 км/ч., е установена скорост на движение на описания автомобил от 105 км/ч (след приспадане на допустимата грешка/толеранс от 3 км), като превишената стойност на скоростта е 35 км/ч.

След изтичане времето за контрол, полицейският служител попълнил протокол, рег. № р-688/21.01.2021 г. /приложение към чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата /обн. ДВ, бр. 36 от 19.05.2015 г. /.

След справка в ЦБД КАТ – МВР се установило, че превозното средство, с което е извършено нарушението е собственост на *****, ЕИК *****, а негов законен представител е жалбоподателят К. ИВ. К., ЕГН *****. .

По делото липсват данни кога електронният фиш е бил връчен на собственика на автомобила.

По делото липсват данни на основание чл. 189, ал. 5, изр.2-ро от ЗДвП жалбоподателят, да е представил писмена декларация за друго лице, което да е управлявало автомобила в деня на нарушението.

Липсват данни и за представено писмено възражение по чл. 189, ал. 6 от ЗДВП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства: протокол от проверката на мобилната система за видеоконтрол „TFR-1M”; заповед № 81213-172/29.02.2016г. и заповед №81213-931 от 30.08.2016г., и двете на Министъра на МВР, удостоверение за одобрен тип средство за измерване №10.02.4835, протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта на дата 07.10.2019г., протокол от проверка на мобилна система за видеоконтрол TFR-1M, справка за собственост на МПС, снимков материал; справка за регистрация на МПС, отговор-справка от ОПУ-София, които следва да бъдат кредитирани без резерви като единни, последователни и кореспондиращи по между си.

От справката на АПИ и трите броя схеми към нея се установява, че към датата на извършване на нарушението /21.01.2021г./ при км 34+300 пътното платно в посока гр. София е действал знак „B26” /Забранено е движението със скорост, по-висока от означената 70км/, поставен на км 34+350 и с обхват на действие до км 34+150.

Противно на възраженията на жалбоподателя от приложеното удостоверение за одобрен тип средство за измерване от Български институт по метрология, ведно с писмените доказателства към нея, се установяват видът на мобилната система, и обстоятелството, че същата е одобрена съобразно нормативните изисквания с дата на издаване на удостоверението 24.02.2010г. и срок на валидност на същото - 24.02.2020г. По делото са представени данни за осъществена последваща проверка по смисъла на чл. 43 от Закона за измерванията /ЗИ/ с дата 19.11.2020г. с протоколен номер № 3.40.20. Резултатите от проверката установяват съответствие на одобрения тип АТСС.

От самия снимков материал, автомобилът на жалбоподателя с ясно виждаш се регистрационен номер, модел и марка, е заснет от достатъчно разстояние, без около него да са заснети каквито и да било други автомобили, чиято скорост евентуално би могла да бъде засечена вместо тази на автомобила на жалбоподателя. Снимковият материал, съгласно чл. 189, ал. 15 от Закона за движението по пътищата, като изготвено с техническо средство и

система, заснемаща и записваща датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, съставлява веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес и като такова бе приобщено по делото.

От правна страна:

Административно наказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи електронни фишове е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в електронния фиш /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС/, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон.

Тъй като по делото няма данни електронния фиш да е бил връчен на жалбоподателя К. и тъй като липсва яснота кога той въобще е научил за него, то съдът приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП и е допустима. Подадена е също така и от процесуално легитимирано лице, тъй като именно жалбоподателят е визиран като лицето извършило посоченото нарушение по ЗДвП.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

При извършена служебна проверка за законосъобразност, преценявайки и възраженията на жалбоподателя, съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения на специалната процедура по издаването на електронния фиш, регламентирана в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Същата е приложена законосъобразно, при наличието на предпоставките за това, тъй като по делото безспорно е доказано, че процесното нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство/мобилната система за видеоконтрол „TFR1-M”, с каквито съгласно чл. 189, ал. 4 /изм., ДВ, бр. 54 от 2017 г, в сила към датата на нарушението/, може да се установяват и заснемат нарушения в тази хипотеза. Съгласно § 6, т. 65 /нова, ДВ бр. 19/2015 г. /, "автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени

съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган, и мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Събраните писмени доказателства сочат, че АТСС, с което е установено и заснето процесното нарушение е мобилно многофункционално устройство за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера и комуникации. Същото е одобрен тип средство за измерване от Българския институт по метрология съгласно удостоверение № 10.02.4835. Съгласно чл. 30 от ЗИ срокът на валидност на одобрения тип средство за измерване е десет години, но съгласно ал.5 на същия член когато срокът на валидността на одобрения тип средство за измерване е изтекъл и то се намира в употреба, ако отговаря на характеристиките указани в закона то се счита за одобрен тип. Раздел 3-ти на същия закон предвижда осъществяването на първоначални и последващи проверки от страна на оправомощени лица от Българския институт по метрология, чрез които да бъде установена годността на съответния тип средство за измерване. Посочения по делото АТСС е преминал такава последваща проверка, в чието заключение е отразено, че конкретното средство съответства на одобрения тип. Следователно е било годно по смисъла на чл. 30, ал.5 от ЗИ.

Тези документи удостоверяват, че преносимата система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип TFR1-M, е вписана в регистъра на одобрените за използване средства за измерване и съответства с одобрения тип и с метрологичните изисквания. Въз основа на това Съдът приема, че АТСС, с което е установено и заснето процесното нарушение на датата визирана в електронния фиш, е било технически изправно и годно да бъде използвано за установяване на нарушения на скоростния режим по реда на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, чл. 4 и чл. 5 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

Същевременно използването на мобилното АТСС на съответното място за контрол е удостоверено с протокол /приложение към чл. 10, ал. 1 от

наредбата/, съставен и подписан от обслужващия го полицейският служител, в който изчерпателно са посочени релевантните обстоятелства – идентификационен номер на използваното АТСС, точното място на контрол, въведения за него скоростен режим, режим на измерване, посока на задействане, началото и края на работната смяна и броя на установените нарушения. Записите в съдържанието му, съпоставени със съдържанието на процесния фиш, позволяват формиране на еднозначен извод, че протоколът е относим към описаното в него нарушение. Означените място на използване на техническото средство – АМ Хемус, км. 34+300 с посока към гр.София, времето на работа с него, посоката на движение на контролираните превозни средства, установеният скоростен режим.

Безспорно е идентифицирано и превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, както и измерената скорост на движението му при осъществявания контрол. Относително доказателствено средство в тази насока представлява приложените снимки, в които са означени дата и час, точна локация, разрешена скорост /съответстващи на данните в протокола и ЕФ/, както и скорост на движение на заснетото превозно средство – 108 км/ч. Направения запис на нарушението и снимковото му визуализиране е доказателствено средство по чл. 189, ал. 15 от ЗДвП за установеното нарушение, за което е издаден електронния фиш. На снимковия материал се наблюдава именно автомобилът визиран в електронния фиш, заснет при приближаващ трафик, съответен на движението на превозното средство на жалбоподателя, поради което всяко съмнение чия скорост е регистрирало АТСС е изключено, поради което възраженията на жалбоподателя в обратна посока се явяват неоснователни.

В случая не е дължимо обозначаване на мястото за контрол с ПЗ Е24, в каквато насока е била регламентацията на чл. 7 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. до отмяната на нормата, обнародвана в ДВ, бр. 6/2018 г., в сила от 16.01.2018 г.

Обжалваният електронен фиш съответства и на утвърдения със заповед № 8121з-172/29.02.2016г. и заповед №8121з-931 от 30.08.2016г. на Министъра на МВР образец, носи лимитивно установеното в нормата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП съдържание, поради което е редовен от процесуална страна.

В случая правилно е определен и субектът на нарушението. Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Дружеството *****, ЕИК ***** е вписано като собственик на процесния лек автомобил в постъпилата по делото справка за собственост. Представителството на акционерното дружество е изрично регламентирано в чл. 235 от ТЗ, озаглавен "представителна власт". Съгласно чл. 235, ал. 1 от ТЗ членовете на съвета на директорите представляват дружеството колективно освен ако уставът предвижда друго. В процесния случай към датата на извършване на деянието - 21.01.2021 г., жалбоподателят е бил част от съвета на директорите. Уставът е публикуван и публично достъпен в ТРРЮЛНЦ в частта актуален учредителен акт. В него е постановено, съветът на директорите избира между своя състав едно или няколко лица, които представляват дружеството. Следователно в съответствие с правилото по чл. 235, ал. 1 от ТЗ в устава изрично са предвидени особени правила за представителството, които изключват представителната власт в полза на всяко лице, което е член на съвета на директорите и която власт да произтича единствено от това му качество. Имената на така овластените лица, разполагащи с учредена представителна власт, се вписват в търговския регистър съгласно изричния регламент на чл. 235, ал. 3 от ТЗ. Установено от служебно извършената от съда справка по партидата на търговеца, към интересуващата делото дата – 21.01.2021 г., в регистъра са вписани именно имената на жалбоподателя, овластен да представлява *****, ЕИК *****.

Според чл. 8 от Наредбата, а именно "При контрол на въведено с пътен знак ограничение на скоростта мястото за разполагане на АТСС се определя така, че АТСС да извършва измерване след навлизане на превозното средство в зоната с ограничение на скоростта". В случая в протокола по чл. 10 от Наредбата е записано, че разстоянието от пътния знак с въведено ограничение до АТСС е 300 метра. По делото обаче несъмнено е доказано (от справката на АПИ и трите схеми към нея), че автомобилът е бил позициониран на разстояние 50 метра след знака за ограничение на скоростта. При така установените изходни факти и при събразяване на обстоятелството,

че разстоянието на действие, или обсегът на радара е от 60 до 120 метра в зависимост от избрания режим се налага извод, че движението на жалбоподателя К., би могло да е било осъществено извън обхвата на действие на пътния знак В26. За да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя по посочената правна квалификация, следва това предположение да бъде интерпретирано в полза на административнонаказващия орган, което е недопустимо. Нещо повече, то не кореспондира с представените доказателства. Задължение на административнонаказващият орган е да докаже при условията на пълно и главно доказване, че при контрол на въведено с пътен знак ограничение на скоростта, мястото за разполагане на АТСС е било определено така, че АТСС да извършва измерване след навлизане на превозното средство в зоната с ограничение на скоростта. Обстоятелството, че в приложения към административнонаказателната преписка видеоклип са посочени географски координати на измерената скорост на движение, не променят изводите в тази насока. При наличие единствено на подобни данни, съдът не е в състояние да прецени дали скоростта на движение е установена в зоната на въведеното ограничение, респективно дали нарушението е съставомерно по посочения за нарушен текст на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, което нарушение е самостоятелно основание за отмяна на електронния фиш.

По разноските:

При този изход от делото в полза на жалбоподателя следва да се присъдят сторените от него разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лева за извършването на които са представени надлежни доказателства – договор за правна защита и съдействие от 21.02.2022г., съдържащ разписка за получаване на уговореното адвокатско възнаграждение. Възражението за прекомерност на размера на възнаграждението е неоснователно доколкото същият е в минималния размер на адвокатското възнаграждение по чл. 18, ал. 2, вр. ал. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.63, ал. 3 от ЗАНН, Районен съд-Ботевград, въззивен състав

РЕШИ.

ОТМЕНЯ Електронен фиш серия К № 4430569 издаден от ОДМВР-София, с които на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.2, т.4 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, на К. ИВ. К., ЕГН *****-законен представител на фирма *****, ЕИК *****, е наложена „глоба” в размер на 300 (триста) лева, за извършено от него нарушение по чл.21, ал.2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Областна дирекция на МВР-гр. София, да заплати на К. ИВ. К., ЕГН ***** сумата от 300 /триста/лева, представляваща сторените от последния разноски за адвокатско възнаграждение в производството .

Решението може да се обжалва по реда на АПК пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ботевград: _____